

Xazal'a

– songlkaradağ · 30 Nisan 2012

Sunu;

Ölüm vücudu vuslat akıl kepenklerinde

Ömrün ortasındayım

Nafle bugün yarın

Aç bağırını

Göm dalgalarına yüreğimi

Isınmaya geldim ebedi...

Ah zerya

Gözlerin hazan

Gözlerin Hazal

Gözlerin ayrılık b/elası zerya...

Hazal Karadağ

Sana senin acıtan harflerinde sesleniyorum

Duy beni...

Bütün güllerin kuruyan yapraklarından bakıyorum sana

Bütün mevsimlerin hüznü yanından

Ve gecenin siyahından...

İçime düşüyor hıçkırığın durmadan

Kederinle meşrulaştırdığın suskularını yutkunuyorken

Tozlu raflarından öpüyorum şiirlerini

Zerya'nın iç burkan tınlarında revanım

Kan ter içinde dokundukça harflerine

Mısralarını giyiniyor gözyaşlarım...

s/esimin sedef başlı ağıtlarında

Düşe kalka adımlıyorum sessizliğini

Çeksin ellerini yeis zihninden diye aminler avuçlayıp

Yutkundukça uykusuzluğa yeniliyorum...

Gitme düşümden!

Ah esnerken gece
Titreyen idelerime isyanları yerleřtirme...

Koşmalıyım durmadan yorulmadan
Sonu hüsran olan masalları avuçlayıp
Atmalıyım denizyıldızı misali Zerya'nın sularına...

Sonu mutlu biten öyküler kalmalı yarınlarıma...
Ve başımı koymalıyım her yarınla birlikte omuzlarına...

İmlesin adın bir ömür dudaklarımda
Z/ARİF BİR CÜMLESİN DAMARLARIMDA
İngesi ol sustuklarımda
DÜŞÜMDEN GİTME ABLA...